

PROP DE VOSALTRES

La formació permanent

Estimats diocesans:

Una característica de la nostra societat és la formació dels professionals en totes les etapes de la seva activitat. Parlem de la formació permanent que es desenvolupa en el mateix exercici de la professió. Per tot arreu es parla de cursos, congressos i conferències amb taules rodones la finalitat de les quals es reconeix sense objeccions. És cert, i així s'accepta, que l'actitud personal en vers l'estudi és un símptoma que millora l'activitat professional. No ens referim a l'educació reglada que de forma obligatòria s'ha instal·lat al món desenvolupat perquè les noves generacions rebin un excel·lent bagatge cultural que els permeti afrontar el seu futur personal i contribuir a la millora social. És el que els tècnics defineixen com a formació inicial, on en llocs concrets, amb horaris estrictes, amb exàmens i amb professionals docents conformen l'estructura escolar.

En altres aspectes de la vida quotidiana també s'exigeix una formació permanent. Per exemple, els pares que constantment intenten millorar la seva funció familiar i procurar amb experiències alienes i amb la lectura de llibres i estudis la millor atenció en les seves relacions dins del matrimoni i en l'educació dels seus fills. Això mateix es dona també en el camp del col·leccionisme o en les activitats de temps lliure o d'oci. Hi ha un compromís amb l'aprenentatge continuat amb la finalitat de ser el millor en l'especialitat triada.

La formació permanent també se'ns demana a tots els cristians. No es redueix només al temps de la catequesi infantil que prepara per a rebre els sagraments de la iniciació cristiana. Tampoc es redueix a una acumulació de dades d'erudició per a la nos-

tra ment. Es tracta de buscar en els ensenyaments de l'Església que es fonamenten en les paraules i en els gestos de Jesús les adequades orientacions vitals per a respondre de forma coherent als reptes que ens planteja el món. Tots experimenteu la necessitat d'aprendre per poder viure i explicar la fe que professem perquè, com deia sant Pau, hem d'estar preparats per donar raó de la nostra esperança. D'aquí neix la pretensió de les comunitats cristianes, de l'Església universal, de formar els seus membres i oferir-los una autèntica possibilitat per viure amb major autenticitat la seva vida de fe. Aquesta mateixa formació va ser una de les exigències que van plantejar diversos grups a l'Assem-

blea Diocesana que vam celebrar al mes de maig. Com a resposta a aquella petició, durant les darreres setmanes s'ha confeccionat un programa de formació, amb aspectes teòrics i recursos pràctics, per oferir-los a la comunitat diocesana. Aquest programa presenta tres objectius: concretar un recurs diocesà per renovar i aprofundir en la dignitat i responsabilitat baptismal; facilitar la cooperació i complementarietat interparroquial i arxiprestal; i promoure persones i grups que acompanyin i gestionin la missió evangelitzadora de l'Església participant en les tasques de responsabilitat dels diferents nivells de la pastoral (parròquies, moviments i cúria diocesana).

El programa consta de sis sessions que se celebraran durant els matins dels dissabtes, des de l'11 de gener, seguint pel 25 de gener, el 22 de febrer, el 22 i 29 de març i el 5 d'abril. S'acaba amb una conclusió i revisió el dia 26 d'abril. El resum del contingut és el següent: Vocació baptismal i adhesió personal a Jesús; Déu es lliura a la humanitat; el seguiment de Jesús com a resposta del creient; enviats per a ser testimonis; la Paraula de Déu; mètodes i processos de renovació comunitària. Els ponents pertanyen a la nostra diòcesi, són sacerdots, religiosos i laics amb un servei concret en parròquies i comunitats.

Aquest comentari té com a finalitat principal la invitació a tothom a participar en aquestes sessions. Que ningú no se'n senti exclòs. Tots necessitem formació permanent per aprendre, per viure i per transmetre als altres la nostra fe.

Amb el meu afecte i benedicció.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

El Papa reclama justícia i perdó en la Jornada Mundial de la Pau

La Santa Seu ha publicat el Missatge del papa Francesc per a la Jornada Mundial de la Pau, que s'ha celebrat aquest 1 de gener. Amb el lema «Perdoneu les nostres culpes, concediu-nos la vostra pau», el pontífex fa una crida a escoltar el crit de la humanitat i combatre les desigualtats, l'opressió i la degradació ambiental.

El Papa denuncia les «estructures de pecat» que perpetuen la injustícia global i la crisi del deute, des-

taçant la responsabilitat compartida per protegir la dignitat humana i la casa comuna.

Francesc proposa mesures concretes, com la condonació del deute extern i ecològic dels països pobres, l'eliminació de la pena de mort i la redistribució de recursos per combatre la fam i el canvi climàtic.

«Que el 2025 sigui un any en què creixi la pau!», conclou el pontífex.

CERCA DE VOSOTROS

La formación permanente

Queridos diocesanos:

Una característica de nuestra sociedad es la formación de los profesionales en todas las etapas de su actividad. Hablamos de la formación permanente que se desarrolla en el mismo ejercicio de la profesión. Por todas partes se habla de cursos, congresos y conferencias con mesas redondas cuya finalidad se reconoce sin objeciones. Es cierto, y así se acepta, que la actitud personal hacia el estudio es un síntoma que mejora la actividad profesional. No nos referimos a la educación reglada que de forma obligatoria se ha instalado en el mundo desarrollado para que las nuevas generaciones reciban un excelente bagaje cultural que les permita afrontar su futuro personal y contribuir a la mejora social. Es lo que los técnicos hablan de formación inicial donde en lugares concretos, con horarios estrictos, con exámenes y con profesionales docentes conforman la estructura escolar.

En otros aspectos de la vida cotidiana también se exige una formación permanente. Por ejemplo los padres que constantemente intentan mejorar su función familiar y procurar con experiencias ajenas y con lectura de libros y estudios la mejor atención en sus relaciones dentro del matrimonio y en la educación de sus hijos. Esto mismo se da también en el campo del coleccionismo o en las actividades de tiempo libre o de ocio. Hay un compromiso con el aprendizaje continuado con el fin de ser el mejor en la especialidad elegida.

La formación permanente también se nos pide a todos los cristianos. No se reduce sólo al tiempo de la catequesis infantil que prepara para recibir los sacramentos de la iniciación cristiana. Tampoco se reduce a una acumulación de datos de erudición para nuestra mente. Se trata de buscar en las enseñanzas de la Iglesia que se fundamentan en las palabras y en los gestos de Jesús las adecuadas orientaciones vitales para responder de forma coherente a los retos que el mundo plantea. Todos experimentáis la necesidad de aprender para poder vivir y explicar la fe que profesamos porque, como decía san Pablo, hemos de estar prontos para dar razón de nuestra esperanza. De ahí nace la pretensión de las comunidades cristianas, de la Iglesia universal, de formar a sus miembros y ofrecerles una auténtica posibilidad para vivir con mayor autenticidad su vida de fe. Esa misma formación fue una de las exigencias que plantearon diversos grupos en la Asamblea Diocesana que celebramos en el mes de mayo. Como respuesta a esa petición durante las últimas semanas se ha confeccionado un programa de formación, con aspectos teóricos y recursos prácticos, para ofrecerlos a la comunidad diocesana. Este programa presenta tres objetivos: concretar un recurso diocesano para renovar y profundizar en la dignidad y responsabilidad bautismal; facilitar la cooperación y complementariedad interparroquial y arciprestal; y promover personas y grupos que acompañen y gestionen la misión evangelizadora de la Iglesia participando en las tareas de responsabilidad de los distintos niveles de la pastoral (parroquias, movimientos y curia diocesana).

El programa consta de seis sesiones a celebrar durante las mañanas de los sábados, empieza el 11 de enero y continúa el 25 de enero, el 22 de febrero, el 22 y 29 de marzo y el 5 de abril. Termina con una conclusión y revisión el día 26 de abril. El resumen del contenido es el siguiente: Vocación bautismal y adhesión personal a Jesús; Dios se entrega a la humanidad; el seguimiento de Jesús como respuesta del creyente; enviados para ser testigos; la Palabra de Dios; métodos y procesos de renovación comunitaria. Los ponentes pertenecen a nuestra diócesis, son sacerdotes, religiosos y laicos con un servicio concreto en parroquias y comunidades.

Este comentario tiene como finalidad principal la invitación a todos a participar en estas sesiones. Que nadie se sienta excluido. Todos necesitamos de formación permanente para aprender, para vivir y para transmitir a los demás nuestra fe.

Con mi afecto y bendición.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Campanyes de sensibilització d'Arrels Sant Ignasi i Càritas

Aquest Nadal, Càritas Catalunya i Arrels Sant Ignasi han coincidit en impulsar sengles campanyes per sensibilitzar sobre la greu crisi habitacional i les dificultats de les persones sense llar. Càritas ha llançat la campanya «Fes que una llar digna no sigui una carta als Reis», destacant que gairebé el 70% de les persones que atén no poden assumir les despeses d'habitatge, mentre que Arrels Sant Ignasi ha impulsat «Aquest Nadal, obre una porta a l'esperança», destinada a recaptar fons per reforçar els seus serveis a Lleida.

Les iniciatives han posat el focus en la necessitat de garantir llar, caliu i suport a les persones més vulnerables. Càritas denuncia la mercantilització de l'habitatge i reclama polítiques públiques decidides. Mentrestant, Arrels Sant Ignasi recull donatius per oferir materials d'hivern, calefacció i tallers que ajuden a la reintegració social.

Aquestes campanyes recorden que l'esperança i la solidaritat poden transformar vides. Contribuir-hi, diuen, és una manera de fer que ningú es quedi enrere aquestes festes.

Multitudinària benedicció dels «jesusets» a la Catedral

La Catedral de Lleida va acollir, el passat 15 de desembre, la tradicional benedicció dels «jesusets» del pessebre. Una bona colla d'infants van presentar les seves imatges del nen Jesús a l'altar després de l'Eucaristia del tercer diumenge d'Advent, presidida pel bisbe emèrit, Joan Piris, que va ser l'encarregat de beneir-les. La benedicció va coincidir amb la Jornada de Germanor de l'Agrupació Llerdenca de Pessebristes, que ha omplert el calendari de les festes de Nadal d'activitats relacionades amb el naixement de Jesús i la seva representació artística en pessebres de diferents estils i formats.

ment de Jesús i la seva representació artística en pessebres de diferents estils i formats.

Diorames fins a la Candelera

La Catedral de Lleida acull una mostra de set diorames del pessebrista Julián Sánchez, organitzada per l'Agrupació Llerdenca de Pessebristes. La mostra ocupa l'espai posterior al creuer del temple i romandrà oberta fins al 2 de febrer, festa la Candelera, que és quan tradicionalment es desmunten els pessebres.

Les obres de Julián Sánchez representen diverses escenes bíbliques del naixement de Jesús: l'Anunciació a Maria, el Naixement, l'Adoració dels Reis, la Presentació de Jesús al Temple i la Fugida a Egipte.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «No tinguem por de fer-nos petits davant Déu i els uns enfront dels altres, de perdre la nostra vida, de donar el nostre temps renunciant a alguna cosa perquè un germà o germana pugui estar millor i ser feliç!» (10 de setembre).

@Pontifex_es: «El Senyor ens vol custodiar els uns dels altres (Gn 4,9), no enemics, perquè la vida de cadascun de nosaltres és un do sagrat de Déu. Recordem-ho sempre, la vida de cadascun de

nosaltres és un do sagrat de Déu!» (11 de setembre).

@Pontifex_es: «A través de qui roman humil i agraït, el Senyor pot realitzar grans coses per al bé de tots» (12 de setembre).

@Pontifex_es: «Si una cosa bona existeix i roman en aquest món, és només perquè, en múltiples i variades circumstàncies, l'amor ha prevalgut sobre l'odi, la solidaritat sobre la indiferència, la generositat sobre l'egoisme. Res que sigui perdurable neix i creix sense amor» (12 de setembre).

Àngels Santa busca la transcendència en la literatura a l'IREL

La filòloga i doctora Àngels Santa va abordar la qüestió de «La transcendència en la literatura» en la tercera de les conferències que organitza aquest curs l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL), pronunciada el passat 12 de desembre. La conferenciant va voler trobar les empremtes de la transcendència en la literatura popular francesa en l'obra d'autors dels segles XIX al XXI com Alexandre Dumas, Victor Hugo, Eugène Sue, Emile Zola, o en els textos de santa Teresa de Lisieux, entre altres escriptors més contemporanis, com François Mauriac, Georges Bernanos o Christiane Singer.

Aquesta ha estat la tercera xerrada del curs 2024-2025, després de la lliçó inaugural del teòleg Joan Torra al Rectorat de la Universitat de Lleida i de la conferència de Mar Tre-

pat sobre la dimensió transcendent de la persona. El proper dia 16 de gener és el torn del filòleg Theo Loinaz, que parlarà de «El present com a regal».

REFLEXIONS

Les raons de creure. Una opció raonable i legítima (i III)

Des del meu punt de vista, Jesús és motiu de fe. Estima els pecadors i comparteix la taula amb ells escandalitzant els fariseus. Torna tota la seva dignitat a la dona que havia de ser lapidada per haver comès adulteri. Tracta amb la samaritana, una herege. Accepta la invitació del publicà i l'elogia, tot i la seva mala reputació. No té en compte el dissabte quan es tracta de salvar una persona. Purifica el temple, lloc sagrat per excel·lència.

Jesús prefereix els pobres sense que això comporti cap ressentiment envers els rics. Mostra una conducta revolucionària en el pla religiós que commou els seus coetanis. Predica l'amor universal, la pràctica de la donació, l'alliberament de tots els setges exteriors i interiors i exhorta a exercitar el perdó sense condicions. El fet que el seu missatge transcendeix les meves possibilitats de seguiment, no li treu valor. Només posa de manifest la meua fragilitat.

Viu pobrament, austerament, passa per l'angoixa de l'hort de les oliveres, fa un terrible crit en la creu quan se sent abandonat per Déu. El Déu que Jesús anuncia no és el que esperem, no és el dels nostres fantasmes, ni infantilismes; tampoc no és el de les nostres dignes filosofies. És el Déu de l'Amor, que no pertany a cap home, ni a cap religió, ni a cap nació o Estat.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

La Catedral i la capella de la presó, temples jubilaris

El bisbe Salvador va signar, el passat 18 de desembre, el decret pel qual s'estableix la celebració del Jubileu a la Diòcesi de Lleida i en el qual ha establert que els temples jubilaris seran la Catedral Nova i la capella del Centre Penitenciari de Ponent.

El decret també recull que l'inici del Jubileu a Lleida havia de ser el 29 de desembre a la Catedral i que hi haurà una

celebració extraordinària el 16 de març a la Seu Vella.

El 2025, l'Església catòlica celebra el Jubileu Ordinari convocat pel papa Francesc amb la butlla *L'esperança no defrauda*. El lema del Jubileu és «Pellegrins d'Esperança». L'inici de l'Any Jubilar a Roma va ser el 24 de desembre amb l'obertura de la Porta Santa de la basílica de Sant Pere del Vaticà.

Pessebres vivents al Claver i Sant Joan

El diumenge 15 de desembre es va estrenar el Pessebre Vivent al bosc del Col·legi Claver, al qual van assistir gairebé 500 persones.

Es tracta d'un esdeveniment solidari que implica més d'un centenar de voluntaris que recreen la història del naixement de Jesús i escenes de l'època, combinant tradició i natura amb la finalitat de recaptar fons per a la Fundació Arrels Sant Ignasi de Lleida.

El dissabte 28 de desembre, un centenar d'infants també van protagonitzar el Pessebre Vivent de la parròquia de Sant Joan.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

13. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [He 1,1-6 / SI 96 / Mc 1,14-20]. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i dr. de l'Església; sant Gumersind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. ■ Dimarts [He 2,5-12 / SI 8 / Mc 1,21-28]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. V aC); santa Marquina; beat Pere Donders, prev. redemptorista.

15. ■ Dimecres [He 2,14-18 / SI 104 / Mc 1,29-39]. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. IV); sants Maür (Mau-

re o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI); sants Habacuc (s. VII aC) i Miquees (s. VIII aC), profetes; sant Efigi, mr.; santa Secundina, vg. i mr.; sant Francesc Fernández Capillas, prev. dominicà i mr.; beat Jaume de Villa, rel. servita; sant Arnaldo Janssen; beat Lluís Variara, rel.

16. ■ Dijous [He 3,7-14 / SI 94 / Mc 1,40-45]. Sant Marcel·lí I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscil·la (s. I), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. □ Divendres [He 4,1-5.11 / SI 77 / Mc 2,1-12]. Sant Antoni, abat (†356), d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca; santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. ■ Dissabte [He 4,12-16 / SI 18 / Mc 2,13-17]. Tortosa: □ Sant Ildefons, bisbe. Urgell: ■ Sant Jaume Hilari Barbal i Cosín, religiós i mr.; sant Volusià, bisbe; santa Prisca, màrtir romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta Maria López Viçuña, vg.

19. ■ Diumenge vinent, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 62,1-5 / SI 95 / 1Co 12,4-11 / Jo 2,1-11]. Santa Agnès, vg. i mr.; sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); sants Gumersind, prev. i Servideu, monjo, mrs.; beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, card.; beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prevs., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys, jesuïtes i mrs.; santes Pia i Germana, mrs.

El Baptisme del Senyor (C)

COMENTARI

«S'ha revelat
l'amor de Déu
que vol salvar
tots els homes»

A vui celebrem aquell moment que ens descriu l'evangeli d'aquest diumenge: *Un dia que tot el poble es feia batejar, Jesús també fou batejat*. Aparentment, doncs, Jesús és un més, un «pecador» més que s'atansa a rebre el baptisme de Joan. Aquest baptisme era tan innovador que la gent es pensava que Joan era molt més que un simple predicador: *La gent que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fora potser el Messies*. Però ell ho té molt clar: *Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo; ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc*. I és el que passa en el moment del baptisme de Jesús: *Mentre pregava, s'obrí el cel i baixà cap a ell l'Esperit Sant en figura corporal i una veu digué des del cel: Ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut*. Jesús, per tant, aquell aparentment pecador, és el Fill del Pare, el seu predilecte, el seu estimat, ple de l'Esperit Sant. El baptisme de Jesús ens omple també a nosaltres de l'Esperit Sant, com deia Joan; ens convertim en fills estimats de Déu: tant de bo el Senyor es complagui també en nosaltres... El baptisme de Jesús manifesta qui és ell, la seva identitat com també manifesta l'apòstol: *S'ha revelat l'amor de Déu que vol salvar tots els homes en Jesucrist, Déu i gran salvador nostre. Ell s'entregà a si mateix per nosaltres... s'ha revelat la bondat de Déu, salvador nostre*. Tot això és fruit de l'amor que ell té als homes. Déu ha vessat l'Esperit Sant sobre nosaltres a mans plenes per Jesucrist. El baptisme de Jesús manifesta la seva realitat més profunda. Ja Isaïes havia dit: *Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa*. Aquest amor de Déu demana de nosaltres, com ens diu l'apòstol, *que abandonem la impietat i els desigs mundans, per viure en aquest món una vida de sobrietat, de justícia i de pietat mentre esperem que es compleixi feliçment la nostra esperança. Ell s'entregà per fer de nosaltres un poble ben seu, apassionat per fer el bé*. Tot un programa.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 40,1-5.9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats.» Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabros serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del Senyor ho ha dit.» Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncies a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien.»

► Salm responsorial (103)

R. *Beneeix el Senyor ànima meva, Senyor, Déu meu, que en sou de gran.*

Senyor, Déu meu, que en sou, de gran! / Aneu vestit d'esplendor i majestat, / us embolcalla la llum com un mantell. / Heu estès el cel com una vela, / i dalt les aigües us heu fet un palau. R.

Preneu els núvols per carrossa / i avanceu sobre les ales dels vents, / teniu els vents per missatgers, / el foc i les flames per executar les ordres. R.

Que en són, de variades, Senyor, les vostres obres, / i totes les heu fetes amb saviesa. / La terra és plena de les vostres criatures. / Aquí teniu el mar, immens per totes bandes, / són innumerablels els animals que s'hi mouen, / des dels més petits fins als més grans. R.

Tots esperen de la vostra mà / que els doneu l'aliment al seu temps: / els el doneu, i ells l'arreglen, / així que obriu la mà, mengen a desdir. R.

Però si deixeu de mirar-los es desconcerten, / si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

► Lectura de la carta de sant Pau a Titus (Tt 2,11-14;3,4-7)

Estimats: s'ha revelat l'amor de Déu, que vol salvar tots els homes, i ens ensenya que abandonem la impietat i els desigs mundans, per viure en aquest món una vida de sobrietat, de justícia i de pietat, mentre esperem que es compleixi feliçment la nostra esperança, que es manifesti la glòria de Jesucrist, Déu gran i salvador nostre. Ell s'entregà a si mateix per nosaltres, per rescatar-nos de l'esclavatge de les culpes, deixar-nos nets i fer de nosaltres un poble ben seu, apassionat per fer el bé.

Quan s'ha revelat la bondat de Déu, salvador nostre, i l'amor que ell té als homes, no l'han mogut les obres que nosaltres podíem haver fet, sinó la seva bondat que ens salva amb un bany d'aigua regenerador i amb el poder renovador de l'Esperit Sant, que ell ha vessat a mans plenes sobre nosaltres per Jesucrist, el nostre salvador; així, justos per la seva gràcia, som hereus de la vida eterna, que des d'ara tenim dret a esperar.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 3,15-16.21-22)

En aquell temps, la gent que vivia en l'expectació sospitava si Joan no fora potser el Messies. Ell respongué dient a tothom: «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no soc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc.» Un dia que tot el poble es feia batejar, Jesús també fou batejat. Mentre pregava, s'obrí el cel i baixà cap a ell l'Esperit Sant en figura corporal com un colom, i una veu digué des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut.»

► Lectura de libro de Isaías (Is 40,1-5.9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo, —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, gritadle que se ha cumplido su servicio, y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por sus pecados.»

Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos los hombres juntos —ha hablado la boca del Señor—.»

Súbete a un monte elevado, heraldo de Sión; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder, y su brazo manda. Mirad, viene con él su salario, y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, su brazo lo reúne, toma en brazos los corderos y hace recostar a las madres.»

► Salmo responsorial (103)

R. *Bendice, alma mía, al Señor: ¡Dios mío, qué grande eres!*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Te vistes de belleza y majestad, / la luz te envuelve como un manto. R.

Extiendes los cielos como una tienda, / construyes tu morada sobre las aguas; / las nubes te sirven de carroza, / avanzas en las alas del viento; / los vientos te sirven de mensajeros, / el fuego llameante, de ministro. R.

Cuántas son tus obras, Señor, / y todas las hiciste con sabiduría; / la tierra está llena de tus criaturas. / Ahí está el mar: ancho y dilatado, / en él bullen, sin número, / animales pequeños y grandes. R.

Todos ellos aguardan / a que les echéis comida a su tiempo: / Se las echas, y las atrapan; / abres tu mano, y se sacian de bienes. R.

Escondes tu rostro, y se espantan; / les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / Envías tu aliento, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a Tito (Tit 2,11-14;3,4-7)

Querido hermano:

Ha aparecido la gracia de Dios, que trae la salvación para todos los hombres, enseñándonos a renunciar a la impiedad y a los deseos mundanos, y a llevar ya desde ahora una vida sobria, honrada y religiosa, aguardando la dicha que esperamos: la aparición gloriosa del gran Dios y Salvador nuestro, Jesucristo. Él se entregó por nosotros para rescatarnos de toda maldad y para prepararse un pueblo purificado, dedicado a las buenas obras. Mas, cuando ha aparecido la bondad de Dios, nuestro Salvador, y su amor al hombre, no por las obras de justicia que hayamos hecho nosotros, sino que según su propia misericordia nos ha salvado, con el baño del segundo nacimiento y con la renovación por el Espíritu Santo; Dios lo derramó copiosamente sobre nosotros por medio de Jesucristo, nuestro Salvador. Así, justificados por su gracia, somos, en esperanza, herederos de la vida eterna.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 3,15-16.21-22)

En aquel tiempo, el pueblo estaba en expectación, y todos se preguntaban si no sería Juan el Mesías; él tomó la palabra y dijo a todos: «Yo os bautizo con agua; pero viene el que puede más que yo, y no merezco desatarle la correa de sus sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego.»

En un bautismo general, Jesús también se bautizó. Y, mientras oraba, se abrió el cielo, bajó el Espíritu Santo sobre él en forma de paloma, y vino una voz del cielo: «Tú eres mi Hijo, el amado, el predilecto.»